

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

7721/05 (Presse 74)

(OR. fr)

PRESSEMEDDELELSE

2652. samling i Rådet

Retlige og indre anliggender

Luxembourg, den 14. april 2005

Formand

Luc FRIEDEN

Justitsminister, minister for statens finanser og budget samt
forsvarsminister

Nicolas SCHMIT

Viceminister med ansvar for udenrigsspørgsmål og
indvandring

for Luxembourg

P R E S S E

Rue de la Loi 175 B – 1048 BRUXELLES Tlf.: +32 (0)2 285 9548 / 6319 Fax: +32 (0)2 285 8026
press.office@consilium.eu.int <http://ue.eu.int/Newsroom>

7721/05 (Presse 74)

Vigtigste resultater af Rådets samling

Rådet havde en generel debat om forslaget til en forordning om indførelse af en europæisk betalingspåbudsprocedure med henblik på at give kreditorer mulighed for hurtigt og så enkelt som muligt at inddrive forfaldne pengekrav på et nærmere angivet beløb. Et stort flertal af delegationerne var af den opfattelse, at denne procedure bør begrænses til kun at gælde for grænseoverskridende tvister.

Rådet havde en orienterende drøftelse om udveksling af oplysninger fra strafferegistre. For EU-borgeres vedkommende var der bred enighed om, at adgangen til oplysninger om domme skal ske via den medlemsstat, hvor den dømte er statsborger. For tredjelandssstatsborgere oprettes der et europæisk register.

Rådet gav sin tilslutning til en trinvis tilgang til gennemførelsen af tilgængelighedsprincippet og besluttede i denne forbindelse at begynde at arbejde med seks oplysningstyper, som er vigtige for gennemførelse af kriminalefterforskningen.

Rådet vedtog konklusioner om et gensidigt informationssystem mellem de ansvarlige for medlemsstaternes indvandrings- og asylopolitikker og vedtog en resolution om en samlet EU-politik mod korruption.

Rådet besluttede med enstemmighed at lægge hovedsædet for Det Europæiske Grænseagentur i Polen.

INDHOLD¹

DELTAGERE	4

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT

EUROPÆISK BETALINGSPÅBUDSPROCEDURE.....	6
UDVEKSLING AF OPLYSNINGER FRA STRAFFEREGISTRE.....	8
RIA-FINANSIERINGSPROGRAMMER	9
GENNEMFØRELSEN AF TILGÆNGELIGHEDSPRINCIPPET.....	11
RAPPORT OM EN EKSPERTMISSION OM ULOVLIG INDVANDRING TIL LIBYEN.....	13

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT

RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

– Liste over myndigheder, der har direkte adgang til Schengen-informationssystemet (SIS).....	15
– Konventionen om søfarendes identitetsdokumenter	15
– Gensidigt informationssystem mellem de ansvarlige for medlemsstaternes indvandrings- og asylpolitikker - Rådets konklusioner	15
– En samlet EU-politik mod korruption*	17

EKSTERNE FORBINDELSER

– Republikken Guinea - konsultationsprocedure i henhold til Cotonou-aftalen*	18

ÅBENHED

– Aktindsigt	19

¹

- Når Rådet formelt har vedtaget erklæringer, konklusioner eller resolutioner, angives dette i overskriften for det pågældende punkt, og teksten er sat i anførselstegn.
- Dokumenter med en dokumentreference er tilgængelige på Rådets internetsted <http://ue.eu.int>.
- Asterisk ved en afgørelse betyder, at der er fremsat offentligt tilgængelige erklæringer til optagelse i Rådets mødeprotokol; disse erklæringer findes ligeledes på Rådets internetsted eller kan fås ved henvendelse til Pressetjenesten.

DELTAGERE

Medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

Belgien:

Jan DE BOCK

Fast repræsentant

Den Tjekkiske Republik:

František BUBLAN

Roman POLÁŠEK

Indenrigsminister

Vicejustitsminister

Danmark:

Claus GRUBE

Fast repræsentant

Tyskland:

Otto SCHILY

Brigitte ZYPRIES

Forbundsindenrigsminister

Forbundsjustitsminister

Estland:

Väino REINART

Fast repræsentant

Grækenland:

Leonidas EVANGELIDIS

Generalsekretær

Spanien:

José Antonio ALONSO SUAREZ

Juan Fernando LÓPEZ AGUILAR

Indenrigsminister

Justitsminister

Frankrig:

Dominique de VILLEPIN

Dominique PERBEN

Indenrigsminister og minister for indre sikkerhed og lokale friheder

Seglbevarer, justitsminister

Irland:

Frank FAHEY

Viceminister, Justitsministeriet, Ministeriet for Ligestilling og Lovreformer, med særligt ansvar for ligestillingsspørgsmål

Italien:

Rocco Antonio CANGELOSI

Fast repræsentant

Cypern:

Doros THEODOROU

Justitsminister og minister for offentlig orden

Lettland:

Solvita ĀBOLTIŅA

Justitsminister

Litauen:

Gintaras Jonas FURMANAVIČIUS

Gintaras SVEDAS

Indenrigsminister

Vicejustitsminister

Luxembourg:

Luc FRIEDEN

Nicolas SCHMIT

Justitsminister, minister for statens finanser og budget samt forsvarsminister

Viceminister med ansvar for udenrigsspørgsmål og indvandring

Ungarn:

Mónika LAMPERTH

József PETRÉTEI

Indenrigsminister

Justitsminister

Malta:

Tonio BORG

Vicepremierminister og justits- og indenrigsminister

Nederlandene:

Piet Hein DONNER

Justitsminister

Østrig:

Liese PROKOP
Karin MIKLAUTSCH

Forbundsindenrigsminister
Forbundsjustitsminister

Polen:

Ryszard KALISZ
Andrzej KALWAS

Indenrigs- og forvaltningsminister
Justitsminister

Portugal:

António COSTA
Alberto COSTA

Ministro de Estado og Indenrigsminister
Justitsminister

Slovenien:

Dragutin MATE
Robert MAROLT

Indenrigsminister
Statssekretær, Justitsministeriet

Slovakiet:

Vladimír PALKO
Daniel LIPŠIC

Indenrigsminister
Vicepremierminister og justitsminister

Finland:

Kari RAJAMÄKI
Johannes KOSKINEN

Indenrigsminister
Justitsminister

Sverige:

Thomas BODSTRÖM
Charlotte SVENSSON

Justitsminister
Statssekretær, Udenrigsministeriet

Det Forenede Kongerige:

Baroness SCOTLAND of ASTHAL
Baroness ASHTON of UPHOLLAND

Viceminister for strafferetssystemet og lovreformer
Statssekretær, Ministeriet for Forfatningsspørgsmål

Kommissionen:

Franco FRATTINI

Næstformand

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT

EUROPÆISK BETALINGSPÅBUDSPROCEDURE

Rådet havde i afventen af Europa-Parlamentets udtalelse en generel debat om dette forordningsforslag med henblik på fortsættelsen af arbejdet i de forberedende organer.

Formålet med forslaget er at indføre en europæisk betalingspåbudsprocedure med henblik på at give kreditorer mulighed for hurtigt og så enkelt som muligt at inddrive forfaldne pengekrav på et nærmere angivet beløb.

I lyset af denne debat kunne formandskabet konstatere følgende:

- som svar på spørgsmålet om, hvorvidt forordningen kun skal omhandle grænseoverskridende sager eller også skal finde anvendelse i forbindelse med nationale betalingspåbudsprocedurer, var et meget stort flertal af delegationerne af den opfattelse, at den europæiske betalingspåbudsprocedure bør begrænses til kun at gælde for grænseoverskridende tvister,
- hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt det er nødvendigt at fremlægge dokumentation i forbindelse med indgivelsen af en anmodning, var der bred enighed i Rådet om at fastsætte, at anmoderen i anmodningen om et europæisk betalingspåbud altid skal anføre en kort beskrivelse af mindst ét af de beviser, der begrundet kravet, og at den relevante dokumentation eller kopi heraf skal vedlægges anmodningen som begrundelse for kravet, hvis domsstaten kræver dette, i overensstemmelse med en erklæring fra denne stat,
- et stort flertal af delegationerne mente, at retten ved udstedelsen af et europæisk betalingspåbud bør gøre sagsøgte bekendt med kravet og med dennes ret til at gøre indsigelse inden en måned. Når denne frist er udløbet og efter behørig kontrol, kan retten i domsstaten erklære betalingspåbuddet for eksigibelt,
- samtlige delegationer var af den opfattelse, at det europæiske betalingspåbud bør kunne være eksigibelt i de øvrige medlemsstater i Den Europæiske Union uden mellemliggende procedure, dvs. uden at der kræves en afgørelse om eksigibilitet i fuldbyrdelsesstaten, forudsat at der er tilstrækkelige processuelle garantier.

En hurtig inddrivelse af udestående fordringer, hvis berettigelse ikke bestrides, er afgørende for virksomhederne i EU og for, at det indre marked kan fungere effektivt. En juridisk ramme, som ikke sikrer en kreditor adgang til en hurtig inddrivelse af ubestridte krav, kan give dårlige debitorer en vis straffrihed og dermed tilskynde dem til forsætligt at tilbageholde betalinger til deres egen fordel. For sen betaling kan være en medvirkende årsag til insolvens, som udgør en trussel mod virksomhedernes og især de små og mellemstore virksomheders overlevelse, og som i mange tilfælde koster arbejdspladser. Hvis virksomhederne er nødt til at føre langtrukne, besværlige og dyre retssager blot for at få inddrevet ubestridte fordringer, kan det ikke undgå at forværre disse problemer.

Alle medlemsstaterne prøver at afhjælpe problemet med de mange inddrivelser af ubestridte krav via retssystemet ud fra deres egne nationale synsvinkler og inden for deres egne processuelle systemer og traditioner. Der er naturligt nok stor forskel på, hvilke løsninger man har fundet, både hvad angår den tekniske udformning af løsningerne og hvor godt de fungerer. I nogle medlemsstater er de vigtigste redskaber i forbindelse med ubestridte krav udeblivelsesdomme, en særlig summarisk retsforfølgning som led i den almindelige civilproces eller endog foreløbige retsmidler, der reelt fungerer som endelige domme, eftersom sagerne i praksis kun yderst sjældent går videre.

I de fleste af medlemsstaterne har en særlig betalingspåbudsprocedure dog vist sig at være et yderst nyttigt redskab til at sikre en hurtig og omkostningseffektiv inddrivelse af krav, som ikke er juridisk omtvistede.

De enkelte medlemsstaters betalingspåbudsprocedurer er vidt forskellige hvad angår centrale aspekter såsom anvendelsesområde, kompetence til at udstede påbud eller formelle og materielle betingelser for at opnå en positiv afgørelse. På trods af forskellene mellem de eksisterende regler har de alle visse fællestræk, som kan danne grundlag for en definition af, hvad en betalingspåbudsprocedure er.

Den 22. marts 2004 fremlagde Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en europæisk betalingspåbudsprocedure. Forslaget er omfattet af den fælles beslutningsprocedure. Europa-Parlamentet har endnu ikke afgivet førstebehandlingsudtalelse.

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER FRA STRAFFEREGISTRE

Rådet havde en orienterende debat om udveksling af oplysninger fra strafferegistre for at afstikke de generelle retningslinjer for de kommende drøftelser og specielt for Kommissionens fremtidige forslag om sammenkobling af de nationale strafferegistre.

Der er i øvrigt fremlagt oplysninger fra Tyskland og Frankrig, der sammen med Belgien og Spanien har givet tilsagn om at indlede et pilotforsøg med sammenkobling af strafferegistre, der forventes at være funktionelt ved udgangen af 2005.

På grundlag af drøftelserne konstaterede formandskabet, at der i Rådet var bred enighed om følgende elementer:

- udveksling af oplysninger skal bygge på bilateral kommunikation mellem strafferegistre
- for EU-borgeres vedkommende skal adgangen til oplysninger om dommene ske via domslandet, hvor den dømte er statsborger. Det land, hvor den dømte er statsborger, skal også samle oplysningerne om tidligere straffedomme for EU-borgere og optage alle de domme, der er afsagt i en anden EU-stat mod sine statsborgere. De nærmere retningslinjer for en sådan forpligtelse (anvendelsesområde, filtrering, lagringsperiode, sletning, osv.) skal behandles indgående på et senere tidspunkt på basis af et forslag, som Kommissionen vil udarbejde inden sommer 2005
- for tredjelandsstatsborgere eller når den dømtes nationalitet ikke er kendt af domslandet, skal der oprettes et europæisk register, der gør det muligt at identificere domslandet.

Der skal henvises til, at Det Europæiske Råd den 4.-5. november 2004 ved vedtagelsen af Haag-programmet gjorde spørgsmålet om udveksling mellem medlemsstaterne af oplysninger om straffedomme til en prioritet og anmodede Kommissionen om at udarbejde nye forslag.

Kommissionen fremlagde den 25. januar 2005 "Hvidbogen om udveksling af oplysninger om straffedomme og om virkningen heraf i Den Europæiske Union".

Den har også afholdt to ekspertmøder om denne hvidbog og om den hertil knyttede gennemførlighedsundersøgelse.

RIA-FINANSIERINGSPROGRAMMER

Kommissionen forelagde Rådet sine nye forslag vedrørende frihed, sikkerhed og retfærdighed i henhold til det næste finansielle overslag for perioden 2007-2013.

Rådet vil vende tilbage til dette punkt på en af sine kommende samlinger.

For at nå dette mål baserer Kommissionen sig på tre rammeprogrammer, der skal erstatte det store antal instrumenter, som Kommissionen i øjeblikket forvalter på dette område.

Med henblik på at fuldt ud at gennemføre tanken om et europæisk statsborgerskab foreslår Kommissionen rammeprogrammet "Grundlæggende rettigheder og retfærdighed". Integrationen af chartret om grundlæggende rettigheder i forfatningstraktaten medfører, at EU er retligt forpligtet til at sikre, ikke blot at de grundlæggende rettigheder respekteres, men også at der gøres en aktiv indsats for at fremme dem. Retten til fysisk integritet bør ligeledes sikres ved bekæmpelse af vold. Oplysning om narkotika og forebyggelse af narkotikaforbrug spiller ligeledes en vigtig rolle i forbindelse med beskyttelse af folkesundheden.

Programmet vil gøre det muligt at udvikle aktioner, der ville være mindre effektive, hvis de blev gennemført på nationalt plan, såsom det retlige samarbejde på både det civilretlige og det strafferetlige område, der vil gøre det muligt for enkeltpersoner og virksomheder at gøre deres interesser som hhv. borgere og virksomheder gældende i andre medlemsstater, og sikre, at kriminalitet straffes overalt.

Rammeprogrammet vedrørende "solidaritet og håndtering af migrationsstrømme" skal understøtte nationale foranstaltninger, der navnlig tager sigte på:

- at forbedre effektiviteten af kontrollen ved EU's ydre grænser og samtidig sikre, at rejsende, der er i god tro, kan krydse grænserne uden problemer
- at finansiere kurser i samfundsoplysning, udvikle en interkulturel uddannelse og lærebøger, der henvender sig til nyankomne og (lokale) myndigheder, og fremme integrationsprocessen
- at sikre en passende modtagelse af personer, der kræver international beskyttelse i EU, og en retfærdig og effektiv behandling af deres asylansøgning
- at rådgive afviste asylansøgere og illegale indvandrere med henblik på at sikre en værdig tilbagevenden til deres oprindelsesland.

Hovedmålene med det foreslåede rammeprogram "Sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettighederne" er følgende:

- at fremme og videreudvikle forebyggelse af organiseret eller anden kriminalitet og bekæmpelse heraf, navnlig terrorisme, menneskehandel, forbrydelser mod børn, narkotika-handel, våbenhandel, korruption og svig
- at beskytte borgerne, deres frihedsrettigheder og samfundet mod terrorangreb og beskytte EU ved at fremme og udvikle forebyggelse, forberedelse og håndtering af følgerne af terrorangreb.

Kommissionen har foreslået et budget for området retfærdighed, sikkerhed og frihed på 8,3 mia. EUR i 2004-priser (eller 9,5 mia. EUR i faste priser inklusive inflationsfremskrivninger). Dette udgør en stigning på 228% mellem 2006, der er budgetprogrammeringens sidste år, og 2013.

GENNEMFØRELSEN AF TILGÆNGELIGHEDSPRINCIPPET

Rådet har, uden at det indvirker på de igangværende drøftelser, givet sin tilslutning til en progressiv tilgang til gennemførelsen af dette princip, som består i:

- at udvælge seks typer oplysninger, der anses for at være af betydning for efterforskning i kriminalsager:
  - DNA
  - fingeraftryk
  - ballistik
  - registreringsdata for motorkøretøjer
  - telefonnumre (både hemmelige og offentlige) og
  - minimumsdata til identifikation af personer (indeholdt i civilregistre).

og

- at fastlægge de mest hensigtsmæssige bestemmelser for gennemførelsen af tilgængelighedsprincippet blandt følgende punkter:
  - indirekte adgang til oplysninger efter anmodning
  - direkte adgang til en anden medlemsstats databaser
  - indirekte adgang til en anden medlemsstats oplysninger gennem et centralt register
  - oprettelse eller udvidet brug af centrale europæiske og internationale databaser og
  - øget adgang til politioplysninger, der offentliggøres af medlemsstaternes retshåndhævelsesmyndigheder.

Der forelægges en første rapport om de tekniske bestemmelser for gennemførelse af tilgængelighedsprincippet for de seks typer oplysninger for Rådet inden udgangen af 2005.

Haag-programmet (EUT C 53 af 3.3.2005) fastsætter, at fra 1. januar 2008 bør udvekslingen af retshåndhævelsesoplysninger foregå efter tilgængelighedsprincippet, hvilket betyder, at en retshåndhævelsesperson i en medlemsstat, som har brug for oplysninger for at kunne varetage sine opgaver, skal kunne indhente disse i en anden medlemsstat.

Oplysninger, som er tilgængelige, skal udveksles så hurtigt som muligt mellem de retshåndhævende myndigheder i EU's medlemsstater ledsaget af passende databeskyttelsesforanstaltninger.

Tilgængelighedsprincippet vedrører også anvendelsen af tekniske midler, der skal gøre det muligt for de retshåndhævende myndigheder at finde ud af, om de retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater ligger inde med oplysninger, som er af interesse for den efterforskning, som de er i gang med. I denne forbindelse hedder det i Haag-programmet, at "*metoderne til udveksling af oplysninger* skal gøre fuld brug af ny teknologi og skal være tilpasset hver enkelt type information, hvor det er relevant gennem gensidig adgang til eller interoperabilitet mellem nationale databaser eller direkte (online) adgang, bl.a. for Europol, til eksisterende centrale EU-databaser såsom SIS (Schengen Information System)."

De 25 medlemsstaters justits- og indenrigsministre drøftede spørgsmålet på deres uformelle samling i januar 2005. Kommissionen har offentliggjort en meddelelse om en "forbedring af de retshåndhævende myndigheders adgang til oplysninger" og afholdt en række ekspertmøder, hvor eksperter fra medlemsstaterne har drøftet forskellige måder at gennemføre princippet på.

Andet vigtigt igangværende arbejde i denne forbindelse, som vil lette adgangen til oplysninger, er adgangen til VIS (Visa Information System), udviklingen af Europols informationssystem og adgangen til databaserne med de nationale strafferegistre.

Uden for EU-strukturerne har en række medlemsstater også indledt forskellige drøftelser, som er af væsentlig betydning for gennemførelsen af tilgængelighedsprincippet. For nylig har visse medlemsstater besluttet at anmode deres eksperter om at se nærmere på udvekslingen af oplysninger inden for en række sektorer.

RAPPORT OM EN EKSPERTMISSION OM ULOVLIG INDVANDRING TIL LIBYEN

Rådet havde en første drøftelse af denne rapport, efter at Kommissionen havde præsenteret den.

Formandskabet udtrykte tilfredshed med Libyens samarbejde og oplyste, at Rådet vil tage dette spørgsmål op til fornyet drøftelse på en kommende samling med henblik på vedtagelse af operationelle konklusioner.

I november 2002 fandt Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser), at det var yderst vigtigt at indlede et samarbejde med Libyen om indvandring.

Den 14. april 2003 gav Rådet sit samtykke til, at der blev sendt en ekspertmission til Libyen for at indlede drøftelser om ulovlig indvandring.

Kommissionen tilrettelagde en undersøgelsesmission i maj 2003 for at se, om Libyen ville samarbejde på området.

Efter denne undersøgelsesmission besluttede Rådet den 16. juni 2003 at tilrettelægge en ny mission af rent teknisk art og pålagde de forberedende organer at udarbejde denne missions mandat.

Kommissionens tjenestegrene fremsendte mandatet til de libyske myndigheder, der accepterede det.

Ekspertmissionen, som Kommissionen ledede, og som medlemsstaternes eksperter og en repræsentant for Europol deltog i, forløb fra den 26. november til den 5. december 2004.

*

*   *

Under frokosten drøftede ministrene følgende spørgsmål:

– ***Det Europæiske Grænseagentur***

Ministrene besluttede med enstemmighed at placere Det Europæiske Grænseagents hovedsæde i Polen. Denne afgørelse blev bekræftet af Rådet og vil blive formelt vedtaget på en kommende samling. De noterede sig også forberedelserne med henblik på etableringen af agenturet, som skulle være funktionsdygtigt den 1. maj 2005. Det første møde i agenturets bestyrelse kan finde sted i begyndelsen af maj 2005.

– ***Taskforcen af politichefer***

Ministrene blev orienteret om de fremskridt, som taskforcen af politichefer har gjort siden november 2004.

– ***Samarbejde med de arabiske lande***

Den østrigske delegation gjorde rede for samarbejdet mellem EU og de arabiske lande om indre sikkerhed.

*

*   *

I tilknytning til Rådets samling:

– ***Undertegnelse af konventionen om tiltrædelse af Rom-konventionen af 1980***

De ti nye medlemsstater undertegnede konventionen om tiltrædelse af Rom-konventionen af 1980 og de respektive protokoller med de tilpasninger, der er foretaget ved senere indgåede tiltrædelseskonventioner (*dok. 6238/05, 6240/05*).

Rom-konventionen af 1980 sigter mod at fastsætte ensartede regler om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser i Den Europæiske Union.

– ***Undertegnelse af tilbagetagelsesaftale med Albanien***

En aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Albanien om tilbagetagelse af personer, der er bopliedende uden tilladelse blev undertegnet af formandskabet (Nicolas SCHMIT), Kommissionen (Franco FRATTINI) og Albanien (Ermelinda MEKSI).

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT**RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER****Liste over myndigheder, der har direkte adgang til Schengen-informationssystemet (SIS)**

Rådet noterede sig listen over de kompetente myndigheder, der har tilladelse til direkte søgning af data i Schengen-informationssystemet (*dok. 16023/04+COR 1*).

Konventionen om søfarendes identitetsdokumenter

Rådet vedtog en beslutning om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations konvention om søfarendes identitetsdokumenter (*dok. 6686/05*).

De lande, der har tiltrådt konventionen, skal til enhver af deres statsborgere, der arbejder som søfarende og anmoder herom, udstede et identitetsdokument for søfarende. Udstedelsen af dette identitetsdokument kan underlægges samme betingelser som betingelserne i den nationale lovgivning for udstedelse af rejselegitimation.

Gensidigt informationssystem mellem de ansvarlige for medlemsstaternes indvandrings- og asylpolitikker - Rådets konklusioner

Rådet vedtog følgende konklusioner:

"RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som tager følgende i betragtning:

i Haag-programmet tilskyndes der til en "intensiveret indsamling, tilvejebringelse, udveksling og effektiv anvendelse af ajourførte informationer og data om enhver relevant udvikling i migrationen";

i Kommissionens meddelelse med titlen "Undersøgelse af forbindelsen mellem lovlig og ulovlig indvandring" tilskyndes der til en mere intensiv og målrettet anvendelse af høringer og informationsudveksling på bestemte områder, der har stor betydning for flere medlemsstater eller hele EU;

det luxembourgske formandskab og Kommissionen sendte den 11. februar 2005 en skrivelse til ministrene for retlige og indre anliggender, hvori det påpeges, at det er nødvendigt at indføre et informationssystem mellem de ansvarlige for medlemsstaternes indvandrings- og asylpolitikker i forbindelse med vigtige afgørelser, der skal træffes af en eller flere medlemsstater;

indførelsen af et sådant system blev drøftet første gang på RIA-Rådets samling den 24. februar 2005, hvor alle delegationerne stillede sig positivt til princippet om at indføre et sådant system;

der skal tages hensyn til medlemsstaternes og Fællesskabets respektive beføjelser på indvandrings- og asylområdet,

- FINDER, at indvandrings- og asylspørgsmål er af fælles interesse på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der især er kendetegnet af fri bevægelighed for personer, og derfor kræver samordnede, solide og effektive arbejdsrelationer mellem de nationale myndigheder, der er ansvarlige for indvandrings- og asylpolitikkerne;
- BEKRÆFTER, at det er vigtigt at indføre et gensidigt informationsnet mellem medlemsstaternes myndigheder på indvandrings- og asylområdet;
- ER AF DEN OPFATTELSE, at et sådant system vil bidrage til at øge den gensidige tillid og vil føre til en mere samordnet tilgang for så vidt angår medlemsstaternes indvandrings- og asylpolitikker;
- OPFORDRER Kommissionen til inden udgangen af maj 2005 at forelægge Rådet et forslag til indførelse af et gensidigt informationssystem mellem de ansvarlige for medlemsstaternes indvandrings- og asylpolitikker, som tager udgangspunkt i, at det er nødvendigt at formidle oplysninger om foranstaltninger, der forventes at få stor betydning for flere medlemsstater eller hele EU, og som muliggør informationsudveksling mellem medlemsstaterne og med Kommissionen på anmodning af en af dem;
- ER AF DEN OPFATTELSE, at et sådant system ikke må medføre en urimelig forøgelse af medlemsstaternes arbejdsbyrde, og at indførelsen heraf derfor skal give anledning til en forenkling og sammenlægning af eksisterende systemer, strukturer og netværk på EF-niveau."

En samlet EU-politik mod korruption*

Rådet vedtog en resolution om en samlet EU-politik mod korruption (*dok. 6902/05, 6901/2/05*)

EU's samlede politik mod korruption tager navnlig sigte på:

- at skabe yderligere fremskridt i bekæmpelse og forebyggelse af korruption på EU-niveau
- at indkredse de områder, hvor yderligere forbedringer er nødvendige
- at foreslå fremtidige EU-initiativer i EU's institutioner, EU's medlemsstater og uden for EU.

I sin resolution tilskynder Rådet de medlemsstater, som endnu ikke har gjort det, til at ratificere og gennemføre følgende instrumenter til bekæmpelse af korruption:

- anden protokol til EU-konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser
- EU-konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater
- Europarådets straffe- og civilretskonventioner om korruption, og
- FN-konventionen mod korruption.

For så vidt angår mekanismen til evaluering og kontrol af anvendelsen af internationale instrumenter til bekæmpelse af korruption, anmoder Rådet Kommissionen om at undersøge alle realistiske valgmuligheder, såsom deltagelse i Europarådets mekanisme, Sæmmenslutningen af Stater mod Korruption (Greco), og en mekanisme til evaluering og kontrol af EU-instrumenter, der er baseret på udvikling af en gensidig evaluerings- og kontrolmekanisme.

EKSTERNE FORBINDELSER**Republikken Guinea - konsultationsprocedure i henhold til Cotonou-aftalen***

Rådet vedtog en afgørelse om afslutning af konsultationsproceduren med Republikken Guinea vedrørende menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten i Guinea (Cotonou-aftalens artikel 96) (*dok. 7367/05, 7440/1/05*).

Afgørelsen indeholder et brev til Guineas premierminister, hvori EU giver udtryk for sine forventninger med hensyn til de tilsagn, som Guineas regering har afgivet hovedsageligt vedrørende:

- revision af valglovgivningen
- respekt for menneskerettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder
- tilladelse til etablering af private elektroniske medier inden lokalvalget i juni 2005
- fortsættelse af decentraliseringsprocessen og foranstaltninger til styrkelse af den makroøkonomiske forvaltning og sektorreformerne.

Efter konsultationerne og som følge af de fremskridt, der er gjort indtil nu, og den indsats der endnu skal gøres, blev det besluttet at vedtage følgende foranstaltninger i henhold til Cotonou-aftalens artikel 96:

- samarbejdet fortsættes på basis af restbeløb fra 6., 7., 8. og 9. Europæiske Udviklingsfond (EUF)
- der kan desuden bevilges støtte til programmer til styrkelse af civilsamfundet, respekten for og styrkelse af demokratiet, menneskerettighederne og god regeringsførelse samt styrkelse af frie medier
- bidragene til regionale projekter vil blive behandlet enkeltvis
- de humanitære aktioner og handelssamarbejdet vil blive fortsat
- 9. EUF er blevet nedsat med et beløb på 65 mio. EUR som led i midtvejsrevisionen.

Den Europæiske Union vil fortsat nøje følge situationen i Guinea. Der vil til stadighed blive ført en forstærket politisk dialog med henblik på at befæste demokratiet og retsstatsforhold, særligt ved afholdelse af parlamentsvalg i 2007, samt befæste bestræbelserne med hensyn til menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

ÅBENHED

Aktindsigt

Rådet vedtog et svar på den genfremsatte begæring 15/c/03/05 fremsat af David CRONIN (7561/05 + *COR I*), idet den franske, svenske og finske delegation stemte imod.
